

være af Interesse, at der ved § 3 gives Tilladelse til, at Umyndiges og andre under offentlig Bestyrelse eller offentligt Tilsyn staaende Midler kan anbringes i disse Kasseobligationer. Det bemærkes herved, at Justitsministeriet i den som Bilag 4 aftrykte Erklæring har givet sin Tilslutning til en saadan Bestemmelse.

Man har anset det for rimeligt, at der haves Adgang for Staten til at komme ud af sin Garantiforpligtelse. Hertil sigter dels Bestemmelserne i § 6, der handler om de Tilfælde, hvor Hensynet til at begrænse Tab kan give Anledning til at standse Kassens Virksomhed, dels Bestemmelserne i § 4, 2. Stykke, der nærmest vil faa Betydning for det Tilfælde, at Kassens økonomiske Stilling skulde blive saa god, at Statsgarantien ikke længere kan anses nødvendig.

Medens der i øvrigt ikke er Adgang for Garanterne til at trække deres Garanti tilbage, har man ment, at der, naar Staten opsiger sin Garanti, men Kassen alligevel fortsætter Virksomheden, bør være Adgang til, at Kassen kan blive selvejende; men de nærmere Regler herom har man fundet at burde henskyde til særlig Lovgivning til sin Tid.

Til § 7.

Medens det ved § 4, sidste Stykke, er henskuet til særlig Lov at fastsætte Bestemmelser om Udløsning af Garanterne,

saafremt Statens Garanti bliver opsagt, har man ment allerede paa Forhaand at maatte fastlægge, hvorledes der skal forholdes med Kassens Formue, saafremt den opløses, medens Statens Garanti er løbende, f. Eks. i Medfør af § 6, 1ste Stykke.

Man foreslaar i saa Henseende, at Garanterne først skal have tilbagebetalt, hvad der af dem er *indbetalt* som Garantikapital, Hvad der derefter maatte blive tilovers, foreslaas delt mellem Garanterne og Staten i et vist Forhold — det foreslaaede Forhold 1 : 4 er ret vilkaarligt, men er fundet passende —, dog saaledes, at Garanterne ikke skal kunne faa udbetalt mere end ialt 1 Mill. Kr., den forlods Udbetaling heri medregnet.

Naar man foreslaar, at Garanterne eventuelt skal kunne faa udbetalt mere, end hvad de har indbetalt, sker dette i Erkendelse af, dels at Overskudet er indtjent med Garantikapitalen som Kapitalbasis, dels at den Rente, der ydes Garanterne af Garantikapitalen, vel næppe svarer fuldt ud til det Udbytte, som denne Kapital vilde have kunnet give, hvis den var indgaaet i Garanternes Drift.

Den Del af Overskudet, som maatte tilfalde Staten, foreslaas anvendt til Formaal Skibsfarten vedrørende, men det vil selvsagt blive Bevillingsmyndighedernes Sag til sin Tid at træffe Bestemmelse om, hvilke nærmere Formaal Beløbet skal anvendes til.